

[Skjerbæk.]

det Resultat, at der blev visse Børn, som man ikke kunde tage ind under den almindelige Børneforsorg, nemlig saadanne, hvor det offentlige maatte træde til, fordi Forsørgeren vedvarende var ude af Stand til at sørge for det. For at tale lidt mere praktisk kan jeg nævne, at det Tilfælde, der særlig er tænkt paa, er det, at en ugift Moder gennem længere Tid ikke kan sørge for sit Barn. Resultatet af Ministeriets Forstaaelse af Bestemmelsen — jeg skal ikke kritisere Afgørelsen, for der er gode Grunde for det Resultat, Ministeriet naaede til, og derfor maa det vist ogsaa gøres ved en Lovændring, hvis man skal have et andet Resultat — Resultatet er blevet, at disse Børn ikke kommer under almindelig Børneforsorg, men maa være under det sociale Udvalgs Forsorg, og den Hjælp, der ydes en saadan Moder, bliver altsaa i sin Helhed Kommunehjælp. Det virker lidt urimeligt, at den Moder, som af økonomiske Grunde ikke kan have sit Barn hos sig, skal have hele Udgiften paalagt som Kommunehjælp, medens Forældre, med hvis Forhold, der har været et eller andet i Vejen, slipper med, at der bliver paalagt dem et særligt Bidrag. Det er jo ogsaa lidt upraktisk, naar man i øvrigt har Børneværnsudvalget til at sørge for alle Børn uden for Hjemmene, at have en lille Gruppe Børn, som de sociale Udvalg skal tage sig af. Disse Børn svæver lidt i Luften, om jeg saa maa sige, fordi de, som sagt, ikke falder ind under de almindelige Børneforsorgsregler, og det er derfor lidt tvivlsomt, om disse gælder med Hensyn til deres Anbringelse og Tilsynet med dem. Det er mig bekendt, at flere store Kommuner er meget interesserede i at faa en Afgørelse, som gaar ud paa, at ogsaa de Børn, hvis Forældre for længere Tid ikke er i Stand til at sørge for dem, kommer under Børneværnsudvalgets Forsorg.

Dernæst vil jeg gerne sige et Par Ord om en anden Paragraf, som heller ikke er berørt i Lovforslaget, men som man maaske ogsaa burde se lidt paa. Det er § 168, som handler om, hvornaar Forsorgen hører op. Den almindelige Regel er, at den hører op, naar Barnet er fyldt 18 Aar, men at der er Hjemmel til at forlænge Forsorgen til det 21de Aar. Kun for de Børn, der er eller har været anbragt paa Ungdomshjem, varer Forsorgen til det 21de Aar. Der er imidlertid en Gruppe Børn og unge, som trænger til Forsorg ud over den almindelige. Det er den Gruppe, som ikke er fuldt normal, og som paa den anden Side heller ikke hører hjemme under Særforsorgen. Derfor hen-

stiller jeg til Udvalget at overveje, om der ikke er Grund til at bestemme, at Børn eller unge Mennesker, som er eller har været anbragt i Fredehjem, de særlige Hjem for de svagt begavede, skulde være under Forsorg indtil det fyldte 21de Aar. Jeg vilde i øvrigt ikke være betænkelig ved at overveje Muligheden af at give en Lovbestemmelse om, at man i visse Tilfælde skulde kunne fortsætte Børneforsorgen ud over det 21de Aar. Det er ikke utopisk, idet vort Naboland Sverige for et Par Aar siden har indført en saadan Bestemmelse særlig beregnet paa unge Kvinder, som er udsat for Fare for at glide ud i Prostitution, og visse Typer af unge Mænd, som staa i Fare for at blive Vagabonder. Der skal naturligvis gives nærmere Regler, som begrænser de Bestemmelser, her er Tale om.

Jeg vil dernæst gerne sige et Par Ord om Forsorgslovens § 254, hvortil der i Lovforslaget er foreslaaet en lille Ændring. Det er i Lovforslagets § 15. Det drejer sig om Børn, som trænger til Særforsorg, og hvor Forældrene ikke har villet give sit Samtykke dertil. Det foreslaas, at fremtidig skal der staa i Loven, at naar Forældrene ikke vil være med, overgiver Udvalget — det vil sige det sociale Udvalg — Sagen til Børneværnsudvalget, der gennemfører Forsorgen i Overensstemmelse med Reglerne i Afsnit II. Det er en noget kategorisk Udtalelse. Jeg vil gerne sige, at jeg forstaaar dette paa samme Maade, som man hidtil fra Børneforsorgens Side har forstaaet den nu gældende Bestemmelse, altsaa at Børneværnsudvalget undersøger alle de Omstændigheder, der foreligger, og træffer sin Afgørelse paa Grundlag deraf.

Jeg vil dernæst give min Tilslutning til Forslagets Ændring af Bestemmelsen om Skolebespisning, saaledes at der bliver Mulighed for at give Børnene en anden Form for Mad end just en Ret varm Mad.

Jeg vil gerne ligeledes anbefale til nærmere Overvejelse det Forslag, som det ærede Medlem Hr. Victor Larsen fremkom med, om at stille et vist Beløb til Raadighed for Kommuner, som vil give Skolebørn Sødsmælk til nedsat Betaling eller muligvis gratis. Det skal dog være en Bevilling, som paa Forhaand er begrænset, saaledes at man ved, hvad man har at raade over. Jeg tror, at en saadan Adgang er meget nyttig for vore Børn og specielt for Børn fra Familier med mange Børn. Med Hensyn til Reglerne om forskudsvis Udbetaling af Bidrag har mit Partis Ordfører udtalt Betænkelighed ved Forhøjelsen af de Maksimalgrænser for Indtægter, som hidtil har